

Gorenjec

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Uredništvo in uprava, Strossmajerjev trg 1
Tel. št. 73.

Leto XXII.

Št. 20.

Kranj, 14. maja 1938

Izhaja vsako soboto.

Naročnina: celoletno 40.- Din, polletno 20.- Din,
četrtletno 10 Din.

Kocbekovo duhovno sorodstvo

V Ljubljani živi znani profesor Edi Kocbek, ki je napravil pri Dom in svetu znano afero. Imenovani gospod je nekaj ideolog takozvanih „krščanskih socialistov“, ki že od l. 1927 dalje delajo nerednost v katoliških delavskih vrstah in kažejo simpatije do Ljudske fronte, ki je v republikanski Španiji zatrla vsako katoliško gibanje, pomorila toliko katoliških duhovnikov in razdejala toliko katoliških cerkva.

Ta gospod Kocbek je prišel v začetku aprila v Kranj predavati na takozvano Ljudsko univerzo, ki jo je organiziralo J. A. D., iz katerega so izstopili kranjski katoliški akademiki, ker so smatrali, da vsled svojih načel ne morejo biti več v tej organizaciji. Da se je takrat gibal g. Kocbek le v družbi oseb, ki tudi simpatizirajo s špansko ljudsko fronto, je seveda samo po sebi umevno.

Kmalu po dotičnem predavanju g. prof. Kocbeka v Kranju pa so se razširile po Kranju zanimive govorice, da namerava g. Kocbek prepustiti uredništvo svojega „Dejanja“, ki propagira njegove nazore, znanemu kranjskemu „novinarju“ Lojzetu Colnarju.

Kakor nam je znano, urejuje g. Colnar v Kranju listič, iz katerega tudi diha simpatije za Ljudsko fronto. V tem lističu so se našli pristaši JNS. in Ljudske fronte, kakor

kaže njegova vsebina in tudi tako sodi kranjska javnost. Ta listič prinaša tudi vabila za starokatoliško službo božjo v Narodnem domu. Zadnje čase se je pričela zelo ostra agitacija za odpad iz katoliške cerkve in za pristop v starokatoliško, v katero se, kakor je splošno znano v Kranju, zatekajo vsi, ki so se kakorkoli naveličali svojih postavnih žena in si žele drugih.

G. Edi Kocbek je torej srečno priromal v družbo g. Colnarja in njegovih prijateljev. Če bo priromalo v Kranj še njegovo „Dejanje“, bomo že ob pravem času poročali. To bi bilo po našem mnenju popolnoma naravno in bi odgovarjalo načelom g. Kocbeka in okolice g. Colnarja.

Duhovno sorodstvo krščanskih socialistov z znanim kranjskim krogom se je pokazalo pa tudi na ta način, da je tudi znani Tone Fajfar pričel dopisovati v listič g. Colnarja.

Tistim delavcem, ki so še ostali v JSZ in so res katoliškega prepričanja, bo menda sedaj postalo jasno, kakšna je duhovna „žlahta“ voditeljev JSZ in njenih ideologov. Kdor hoče s Colnarjem in njegovo „žlahto“, naj bo toliko dosleden, da se ne bo več kitil s kakšnimi „krščanskimi“ socialnimi načeli.

Blagoslovitev prapora predaške mladine

V nedeljo popoldne je pokazala predaška mladina svoje katoliško in slovensko prepričanje. Bil je to predvsem praznik naše mladine, čigar lep prapor je bil ta dan blagoslovljen. Visokega pokrovitelja g. dr. Miha Kreka je ob 2. pričakovala nad 3000 glava množica pri kapelici Majniške Kraljice. Obenem z g. ministrom je prisel tudi stolni kanonik g. dr. Gregor Zerjav in predsednik Prosvetne zveze univ. profesor g. dr. Lukman. V pozdrav gostom je zaigrala trziška godba, množica ljudi pa je navdušeno vzklikala g. ministru. K avtomobilu je stopil predaški župan g. Ivan Zabret, pozdravil g. ministra in druge častne goste, za njim pa so ga pozdravili tudi gg: župnik Županc, okrajni glavar g. Lipovšek, predsednik okrajne JRZ g. dr. Megušar, predsednik dekanijskega prosvetnega odbora g. prof. Fortuna in predsednik predaškega Fantovskega odseka g. Jauh. K g. ministru je stopil mali Korenjakov Ivan in ga pozdravil s šopkom gorenjskih nageljnov, botrico g. Milko Zabretovo je pozdravila Milka Kernova, botra g. dr. Albina Šmajda pa Kern Katrica. Navzoči so bili tudi naši župani iz Kranja, St. Vida, Senčurja in Tržiča.

Od lepe kapelce se je nato razvil med gostim špalirjem ljudi sprevod, v katerem so korakali za častnimi gosti in za 10 zastavami sosednjih fantovskih odsekov, članice Dekliškega krožka, izmed katerih jih je bilo 200 oblečenih v nove kroje. Naša mladina je strumno korakala med cvetjem in zelenjem mimo Društvenega doma, župnišča in šole k cerkvi, kjer je bila lepa šmarnična pobožnost.

Okrog tretje ure se je vsa množica strnila okrog lepo pripravljene telovadnega prostora. Na častni tribunji je sedel g. minister dr. Miha Krek z botrico in botrom in številnimi drugimi častnimi gosti. Ko je prikorakala na telovadni prostor predaška mladina je prvi pozdravil vse navzoče z govorniškega odra predsednik F. O. Jauh France, ki je predlagal udanostne brzjavke Nj. Vel. kralju Petru II., Nj. kralj. vis. knezu namestniku Pavlu, notranjemu ministru g. dr. Korošcu in banu g. dr. Marku Natlačenju.

Ta predlog je sprejela vsa množica z velikanskim navdušenjem, nato pa je stopil na govorniški oder stolni kanonik g. dr. Zerjav, ki je razlagal pomen prapora, za katerim naj predaška mladina stopa v dobrih in hudih časih, kakor so stopali nekdanji Izraelci v obljubljeni deželo za ognjenim stebrom. Govoru je sledila lepa slovesnost blagoslovitve, nakar je zaigrala trziška godba orlovsko himno. Med velikim navdušenjem je stopil nato na govorniški oder g. minister dr. Miha Krek in prisrčno čestital predaški mladini k lepi pridobitvi. Povedal je svoje zadovoljstvo in veselje nad prireditvijo in obenem bodril našo mladino k vztrajnemu delu, posebno pa še k pripravam za velike dneve, ki bodo koncem meseca junija v Ljubljani. Takrat bo namreč naša mladina polagala izpit svojega dvoletnega delovanja pred najvišjimi predstavniki naše države. Ta dan mora pokazati naša mladina odlični uspeh, ki je potreben prijateljem naših organizacij, ki je potreben slovenskemu narodu, ki je potreben za nas, da se pokažemo proti sovražniku, da smo prav pojmovali narodno in državotvorno delo.

Kakor da bi nekdo prilil olja k plamenčemu ognju so se razvnela srca predaške mladine in začeli so urno korakati drug za drugim na oder, vsaka skupina pa je hotela dokazati, da je predaška župnijska pripravljena za ta veliki izpit, da se ne boji ničesar, da je močna, neupogljiva, v svojem prepričanju. Vsaka četica je pokazala lepe vaje, tako naše najmlajše Gorenjke do odraslih članic in naš naraščaj do žilavih in močnih fantov. Posebno ljubka je bila igra naših najmlajših, ko so igrali železnico, razvedrilo pa nas je rajanje mladenc v narodnih nošah.

Predošljanom k lepemu praporu in res lepi prireditvi, ki nam je nudila lep nepozaben popoldan, prav iskreno čestitamo, želeč da bi hofili vedno po isti poti ki so si jo v nedeljo začrtali: ostati trdni in neomajeni v zvestobi do vere, naroda in države.

Kdo laže in obrekuje?

Škofja Loka, 12. V. 1938.

„Del. pravica“ je v svoji zadnji številki z ozirom na to, ker je „Gorenjec“ na njeno ponovno zahtevo priobčil ime dotičnega, ki je izrekel besede, ki nikakor niso v skladu z učeli

krščanske delavske organizacije kot je JSZ, prinesla izjavo dotičnega, to je Nartnik Franca iz Puštala pri Škofji Loki, s katero Nartnik postavlja „Gorenjca“ na laž ter trdi, da on ni

nikdar izrekel takih ali podobnih besed ter končno pravi, da bo za vsa klevetanja iskal zadoščenja na sodišču. V pojasnilo javnosti navajamo sledeče: Kljub zgornji izjavi Nartnika Franca vztrajamo pri svoji trditvi in to svojo trditve še podkreplujemo s sledečimi dejstvi:

Nartnik Franc je izrekel inkriminirane besede 27. februarja na pustno nedeljo v dvorani Društvenega doma v Škofji Loki, kamor je Nartnik prišel v družbi več fantov iz vasi Puštala, okoli osme ure zvečer, to je tik pred pričetkom igre „Revizor“, s katero so takrat gostovali pri nas kranjski dijaki.

Nartnik je slučajno sedel tik pred pričami, ter je z njimi nazaj obrnjen začel razgovor točno tako, kakor je bilo objavljeno v „Gorenjcu“, pod naslovom „Kaj pravite g. urednik? Fantje, ki so prišli z Nartnikom, na pogovor sploh niso bili pozorni.

Toliko glede Nartnikove izjave. V isti številki pa prinaša „Del. pravica“ še drug članek iz Škofje Loke o tej stvari.

Zelo radi verjamemo, da je Nartnik pri osebnem zaslišanju vse tajil, saj je celo pričel sami, ko se je dne 30. aprila zaletel vanjo trdil, da ga dne 27. II. ni bilo na igri „Revizor“, torej ne v Društvenem domu in da o celi stvari nič ne ve. Toliko v pojasnilo, koliko se sme pričakovati od tega osebnega zaslišanja. Veliko bolj pa se žudimo, da „Del. pravica“ upa trditi, da Nartnik dne 27. II. zvečer še ni bil član JSZ, ko je bil vendar isti dan dne 27. II. dopoldne na občnem zboru JSZ, ki se je vršil za škofovsko predilnico v gostilni g. Lovro Hafnerja izvoljen za odbornika. To pa je napisala „Del. pravica“, zakaj po nji smo izvedeli, da je odbornik JSZ. Da pa Nartnik ravno prvo sekundo svojega članstva pri JSZ ni postal kar njen odbornik bo menda „Del. pravici“ jasno. Ob tem dejstvu seveda padejo v vodo vsa zavijanja in izvijanja „Del. pravice“, češ da je dopisnik čakal nato, da se je Nartnik piete vpisal v JSZ potlej pa je šele lopnil po njem. Kar se pa tiče članstva pri JRZ in vzgajanja na njenih mladinskih tečajih mirne duše lahko povemo „Del. pravici“, da smo poznali Nartnika vseskozi kot veselega, poštegane fanta. V kratkem času pa, ko je zajadral med vas, je postal zmoglen izgovarjati take stvari. Ni to krivda JRZ, niti ni to njegova krivda, pač pa je to krivda vpliva, pod katerim se je takrat nahajal. Po česopisih je o tej stvari za nas to zadnja beseda, velika želja „Gorenjca“ kakor tudi prič je, da Nartnik res da priliko, da se bo izkazalo pred sodiščem, kdo je nesramni obrekovalc, klevetnik in lažnik.

Kar se tiče pa bogoskrunstva in nemoralnih zgodb v Škofji Loki, na katere v tem članku „Del. pravica“ namigava, pa jo Ločani prav lepo presimo, da nam o tem kaj več pove, če ne se prav resno bojimo, da bo ona ostala klevetnica.

Bolgarski pevci v Kranju

Moški zbor Plovdivskega pevskega društva se pripelje v Kranj jutri ob pol 12. uri. Sprejem bo pred spomenikom kralja Petra I. Osvooboditelja v Prestolonaslednikovem parku. Druge goste bo pozdravil predsednik občine in zato priliko sestavljenega meddruštvenega odbora g. Cesenj Karel. Pri sprejemu bo zbrana mladina, sodelovala bo godba Kranjskega glasbenega društva, gimnazijski pevski zbor pa bo v pozdrav zapel. Popoldne ob 3. uri se poklonijo bratje Bolgari na pokopališču pesnikoma dr. Francetu Prešernu in Simonu Jenku, nato si ogledajo mesto in njegove zanimivosti. Vodstvo imajo člani Jugoslov. akademskega društva. Zvečer ob pol 9. uri bo v telovadnici v Narodnem domu koncert. Zbor bo pozdravil direktor gimnazije g. dr. Dolar Simon. Koncertni spored obsega: Dobri Hristov — Dafino vino, Benedik Bobčevski — Oblog, Jakov Gotovac — Vardar, Behterov — Podmladen djedo, A. Bukoreštljijev — Venček bolgarskih narodnih pesni št. 10 ter v drugem delu: E. Adamič — Franica, Dobri Hristov — Vila sa gori in Ganimata majka, Petko Stajnov — Tajnata struna,

Hrisio Manolov — Žetvari, Angel Bukoreštljijev — Ljuljana. Vse skladbe so najlepši zbori v sijajnih priredbah in odlični izvedbi. Po koncertu bo na Stari pošti pozdravni večer, katerega oskrbi mestna občina in kranjska družva. V nedeljo se odpeljejo ob 10. uri bolgarski gostje v Tržič.

Meddruštveni odbor vabi zastopnike oblasti, uradov in ustanov, društva ter vso javnost, da v čim večjem številu pridejo k sprejemu in tako dokažejo dragim gostom lepa čustva ob njihovem prihodu in svoje simpatije do bratskega bolgarskega naroda. Enako lepa boča udeležba pri večernem koncertu, kjer nam bo zbor odkril krasoto bolgarske narodne glasbe in nam pripravil izreden glasbeni užitek, kar jamči ime zborovega ustanovitelja in plovdivskega skladatelja g. Angela Bukoreštljijeva, ki bo sam navzoč in priznanega zborovega dirigenta g. Ivana Kočetova, ne manj zbor sam, ki je nele med prvimi v bolgarski pevski zvezi, ampak je svoj sloves popolnoma upravičil na mnogih koncertnih turnejah. Medsebojnemu spoznanju in zbližanju je namenjen sestanek po koncertu. Pridite! Meddruštveni odbor vabi končno vso javnost, da izkaže bratom Bolgarom vsepovsod naše domače prisrčno gostoljubje, hišne posestnike še posebej, da v pozdrav spoštovanim gostom izobesijo zastave.

Vsako naj si preskrbi pravočasno vstopnico za koncert, ker vlada za nastop živahno zanimanje v najširši javnosti.

Predprodaja vstopnic je v trgovini g. R. Hlebša.

Praznik škofovskih gasilcev

Nedelja 8. maja bo škofovski gasilski četki tvorila mejnik, katerega svetel in viden znak je novi prapor, ki je bil v nedeljo blagoslovljen. Vreme je bilo tej krasni prireditvi suno naklonjeno. Deževalo je namreč okoli in okoli Loke, v Kranju, Ljubljani, Poljanski dolini le v našem mestu in bližnji okolici je bilo celi dan vedro. Gasilske slovesnosti pa so se pričele že v soboto zvečer, ko je domača godba „Ljubnik“ pod vodstvom kapelnika g. Mateka odigrala podoknico gospe botrice županji Minki Zihlerl. Na sam slavnosti dan pa so se ob napovedanem času začele zbirati čete gasilcev iz krajev škofovške župe, ženske narodne noše, otroške narodne noše, godba „Ljubnik“ in godba 1. plan. pešpoka ter odličniki, da sprejmejo botra in botro. Nekaj čez pol 9. uro se je pripeljala botra g. Zihlerlova v spremstvu predsednika škofovške gasilske čete g. Sušteršiča Ivana in belooblečenih deklic, ki so nosile nov prapor. Ob tri četrt na 9. se je pripeljal boter g. ban dr. Marko Natlačen, ki je takoj prejel raport župnega poveljnika. Množica je bana burno pozdravila, narodne noše so mu pripelje lep nagel, Štefka Šubic mu je po lepi nalašč za to priliko sestavljeni deklamaciji, izročila krasen šopek cvetk. Nato se je formiral sprevod, ki je odkorakal čez Spodnji trg in Karlovca na Mestni trg. Na četu sprevoda je korakala vojaška godba, za njo pa odličniki med katerimi smo opazili gospoda polkovnika Ivana Markulja, okraj. nač. g. M. Kalka, starešino gasilske zajednice dravske banovine dr. Antona Kodreta, tajnika g. Mežka, starešino kranjske gas. župe Japlja, starešino škofovške gas. župe Lovro Planina, gg. župane: Zihlerl Matevža, Bernik Franca in Augustina Ivana ter druge. Za odličniki je korakala četa gasilcev, nato del narodnih noš, deklice s praporom, boter in botra v lepo okrašeni kočiji, zopet narodne noše, godba „Ljubnik“ ter nato gasilci.

Ko je sprevod prispel na Mestni trg in se formiral na svojih mestih je g. župnik Jernej Podbevšek takoj izvršil blagoslovitev prapora. Potem je imel prekrasen govor o pomenu in nalogah gasilstva g. ban dr. Marko Natlačen ter končno pripel svoj trak na novi prapor. Za njim je govorila botra g. Minka Zihlerl. Koncem svojega lepega kratkega govora je tudi ona pripelja svoj trak na novi prapor. Za njo

je pripel četiri trak z napisom „Gas. četa Škofja Loka 1876—1938.“ na prapor pred čete Sušteršič Ivan. Nakar je pripel okraj načelnik M. Kaki na prapor red sv. Save V. st. s katerim je bila četa pred kratkim odlikovana. Nato pa je prapor dvignil poveljnik čete Bozovičar Pavel ter ga s kratkim nagovorom izročil praporščaku Antonu Demšarju. Nato je bil sv. maša, katero je daroval g. župnik Jernej Podbevšek. Med sv. mašo je igrala vojaška godba pod vodstvom g. kapelnika kapetana Smrekarja. Po sv. maši je bil najprej govor starešine škofjeloške župe g. Lovra Planine. Prebral je v začetku brzojavko starešine gasilske zveze, nakar je v imenu gasilcev škofjeloške župe izrazil globoko vdanost in zvestobo gasilcev Nj. Vel. kralju Petru II. in pokrovitelju gasilcev kraljeviču Tomislavu ter vsemu kraljevskemu domu. Za njim je govoril starešina slovenske gasilstva dr. Anton Kodre, za tem pa starešina kranjske župe g. Japelj in končno mestni župan g. Ziberl.

Po govorih se je pričelo odlikovanje članstva za 10, 15, 20, 30 in 40 letno službo. Odlikovani so bili za 40 let 4 člani, za 30 let 2 članov, za 20 let 16, za 15 let 36 članov, in za 10 let 40 članov med njimi tudi mestni župan g. Ziberl Matevž. Kot prva sta bila odlikovana Gaber Jakob z zveznim križcem III. st. in Tavčar Jernej z zaj. srebrnim križcem. Odlikovanje so pripenjali župani Ziberl, Bernik in Auguštin za 10 letno službo župni funkcionarji za 15 in okr. nač. M. Kaki za 20 in več letno službo. Po odlikovanju je bil defile pred odličniki nato pa razhod na igrišču SK Sore.

S to slavnostno prireditvijo pa je bila združena tudi tombola, ki se je vršila na igrišču SK Sore. Na tombolo je prišlo ljudstvo iz mesta, iz bližnje in daljnje okolice ter celo iz Kranja, Tržiča, Jesenic, Celja, Bleda, Vrhnike, Logatec itd. Tako, da lahko nizko cenjeno trdim, da se je tombole udeležilo 5000 do 6000 ljudi.

Sreča pa se je nasmehnila trg. vaječki Pi-bernik Cveti iz Stare Loke, doma iz Suhorja pri Metliki v Belokrajini. Zadel je namreč glavni dobitek motorno kolo. Drugih 30 tombol, 30 koles pa je šlo križem Gorenjske.

Celotni uspeh je popolna zadovoljnost vseh, tako naših gasilcev kakor njim nadrejenih, ki so našli pri nenadni reviziji vse v odličnem redu. Ločani pa želimo našim vrlim gasilcem še novih uspehov in še večjega razmaha v korist nas vseh. Gasilci: „Na pomoč!“

Mladina 29. maja v Vodice

Slovenska mladina je letos nastopila zmagoslavno pot. Gorenjci prednjačimo, pa tudi res marsikaj koristnega napravimo. Predoslej so nas zbudile iz zimskega spanja. No pa to ni bilo nikako spanje. Najlepša doba je to v našem društvenem življenju, ko po naših sestankih obravnavamo toliko koristnih stvari. Ni spanje ta zimska doba, ampak je čas tihega in skritega dela v dolgih zimskih večerih. In iz tega tihega dela smo stopili zopet za nekaj mesecev ven pred javnost. To pa bo tudi pre-

skušnja naših mladih moči, naše organizacije. V teh mesecih moramo dokazati gibčnost in moč naših misli. Kdor pa misli, da je to vse, mu povemo, da se je zmotil glede namenov naše organizacije. V teh mesecih bo tudi resna preskušnja naše discipline, pokazali bomo, koliko smo zrasli v naših načelih.

Vse to moramo imeti pred očmi, ko stopamo na naše prireditve. V Vodich se bomo zbrali v zgodnjih urah, ker ob 9. bo začetek spreveda. Kot naši predniki bomo po sv. maši na taboru povedali svojo slovensko in katoliško besedo. Za šmarnično pobožnost se potrudite v našo farno cerkev sv. Marjete, ker imate priliko slišati ene najboljših slovenskih orgel. Telo- vadci pripravite se. Vodice bodo resna skušnja za Ljubljano. Zadnje nedeljo v maju pa vsi praznujemo v Vodich!

Blagoslovitev prapora Prosvet. društva v Naklem

Prosvetno društvo v Naklem, ki je zelo živahno in delavno si je letos za 33 letnico svojega obstoja omislilo nov društveni prapor, za katerega je napravil zelo posrečen načrt g.

prof. Kregar; izgotovile so ga pa čč. šolske se- stre v Ljubljani.

Slovesna blagoslovitev novega prapora bo v nedeljo, dne 22. maja popoldan. Prapor bo blagoslovil preč. g. kanonik Jos. Šimenc, Botrovala pa bosta tukajšnji rojak preč. g. Alojzij Strupi, prof. v St. Vidu in pa gđ. Minka Bukovnik, p. d. Ažmanova z Okroglega. Na predvečer bodo pevci zapeli botrci podoknico, da se ji tako vsaj nekoliko zahvalijo za častno a težavno nalogo, ki si jo je nadela, ko je vzela nase skrb za novi društveni prapor, ki bo odslej povsod spremljal Naklance in jih družil v boju za zmago naših načel. V nedeljo ob pol 3. uri popoldne bo slovesna blagoslovitev v farni cerkvi in nato spreved v društveno dvorano v Staro šolo, kjer bo priložnostna akademija. Peveci nam bodo zapeli nekaj lepših pesmi. Nato pa bo g. Benedičič Miha, ki bo zastopal odsotnega botra, imel slavnostni govor o pomenu in namenu novega prapora. Po govoru bo krasna duhovna igra „Sultanova hči“ in za zaključek zopet nekaj pesmi.

Kakor vidite, bo program dovolj pester in bogat; zato vabimo vse prijatelje našega gibanja, da se te lepe in pomembne slavnosti prav gotovo udeležite.

Tedenske novice

KRANJ

Smrtna nesreča 47-letnega hlapca. V torek dopoldne je bilo deževno vreme, zato so pri Rebolju na Klanec prekladali na skednju seno. Ko je okrog devete ure dopoldne prišel do skednja hlapec Lojze Fende, doma iz Primskovega, se je deska pod njim nagnila, pri čemer je izgubil ravnotežje in je padel na cementni obok. Pri padcu se mu je razbila lobanja, tako da je bila vsaka zdravniška pomoč zaman. Fende je t uro po nesreči izdihnil. Clovek res ne ve, kje ga čaka smrt!

Po naročilu gospe Ivanke Logarjeve so izročili pokojnični dediči po njeni smrti 500.—din Vincencijevi konferenci. Blago pokojnico bo ohranil odbor v hvaležnem in častnem spominu.

Davčna uprava v Kranju poziva vse lastnike avtomobusov in tovornih avtomobilov na podlagi točke 11 § 19 finačnega zakona za leto 1938-39, da vložijo do dne 21. maja 1938 prijave za odmero vozarinske takse oziroma se zglasijo do tega dne od 8 do 12 ure pri davčni upravi, kjer dobijo potrebne informacije.

Občni zbor „Sloga“ v Kranju. Primorsko prosvetno in podporno društvo „Sloga“ v Kranju je imelo v nedeljo 8. maja t. l. v dvorani restavracije Semen svoj 9. redni letni občni zbor, ki se ga je članstvo v prav lepem številu udeležilo ter napolnilo precej obsežno dvorano. Navzočih je bilo okrog 140 članov in članic. Ljubljanski „Tabor“ in Organizatorično-propagandni odsek Zveze iz Ljubljane sta bila zastopana po delegatu.

Predsednik je ob 10.40 otvoril zbor. Iz nje-

govega govora ter izčrpnega poročila tajnika, se je pokazala jasna slika uspešnega dela dovršenega v pretekli poslovni dobi.

Društvo se je pomnožilo za 57 članov, tako da znaša število njegovega članstva danes 288. Imelo je 20 odborovih sej, 11 sestankov, 9 predavanj, 5 komemoracij, 6 prireditev in 3 izlete. Za prosvetno delo sta skrbeli pevski zbor in dramatska skupina. Pevski zbor je pod vodstvom pevovodje tov. Lasiča imel par dobro uspešnih nastopov. Novoustanovljena dramatska skupina, ki jo vodi režiser g. Metod Mayr je našla pravo torišče za svoje odersko udejstvovanje ter žela lepe uspehe v pretekli sezoni. Gospod Mayr ni emigrant, pa je posvetil stvari toliko pažnje, da je lahko za vzel marsikomu izmed nas. Hvaležni smo mu tembolj, ker se je prvi izmed domačinov zavel za našo stvar. Upamo, da nam bo tudi v prihodnje nudil svojo pomoč.

Tudi socialno delo društva ni bilo maleukostno, saj je bilo napravljenih 71 prošanj za oprostitve taks, 21 za sprejem v državljanstvo, 116 prošanj za bivanje, 64 za izdajo zaposlitvenih dovoljenj poleg nešteto drugih prošanj za službe in priporočil. Prejetih je bilo 179 in poslanih pa 333 dopisov. — Iz blagajniškega poročila izhaja, da je društvo tudi gmočno v obilni meri podpiralo revne in brezposelne emigrante ter storilo vse, da olajša trpljenje najrevnejšim. Denarni promet znaša 15.499,49 din.

Po poročilih gospodarja in revizorje je dobil odbor razrešeno s pohvalo, saj so volitve pokazale, da si je odbor pridobil pri članstvu popolno zaupanje.

„Živo orodje“ Vsi vemo, kako je naše delo odvisno od orodja. Tudi naše telo ima svoje orodje: zoba. Zato jih moramo ne le varovati, pač pa, kakor z vsakim orodjem, tudi skrbno ravnati z njimi. Predvsem jih moramo čistiti in pravilno negovati. Za pravilno nego dragocene orodja - zob - pa bi morali rabiti kvalitetno zobno pasto, kakor je Chlorodont. Domači proizvod.

Z malenkostno spremembo je bil soglasno ponovno izvoljen stari odbor z dosedanjim predsednikom na čelu. Emigrant.

Strelska družina v Kranju prične z rednimi strelskimi vajami v nedeljo popoldne na strelišču v Struževem. K otvoritvi vljudno vabljeni tudi nečlani.

Dvodnevne duhovne vaje za dekleta, ki so zaposlene v tovarnah, bodo v Domu Device Mogočne binkošne dni od 4. junija ob 8. uri zvečer do 7. junija zjutraj, tako zgodaj, da bodo udeležence mogle odpotovati s prvimi vlaki. Oskrbnina znaša 80.— din.

Duhovne vaje v Domu Device Mogočne bodo za meščanske gospe od 1. do 5. julija, in ne od 29. VI. do 3. julija, kakor je bilo v zadnji številki sporočeno. Za gospodične učiteljice in uradnice od 9. do 13. julija. — Pričetek prvi dan ob 6. uri zvečer, sklep zadnji dan zjutraj. Oskrbnina znaša 100 din. Prijave sprejema: Predstojništvo Lichtenthurnovega zavoda, Ljubljana, Ambrožev trg 8.

Kdor varčuje, ta pri meni ročno izdelane dežnike kupuje. Nudim Vam jih po zmernih cenah! Sprejemam tudi dežnike v popravilu. dežnikar JENKO, KRANJ.

Krajevna organizacija Udrženja vojnih invalidov v Kranju, priredi svojo letno vrtno prireditev dne 3. julija, v slučaju slabega vremena pa 10. julija t. l. na Laborah v gostinji pri g. Drakslerju. Ker letos obhajamo 20 letnico obstoja naše organizacije in ker razdelimo ves čisti dohodek prireditve za božičnico najbolj siromašnim invalidom, vdovam in sirotam, naprošamo vsa tukajšnja in okoliška društva, da bi na ta dan ne prirejali svojih prireditev.

Upamo, da bodo to našo prošnjo upoštevali. Odbor.

Skupno združenje obrtnikov v Kranju sklicuje mizarški sestanek za v nedeljo 22. maja ob 9. uri dopoldne v salon hotela „Jelen“. Na sestanku se bo določil nov cenik mizariskim izdelkom odgovarjajoč sedanjemu času. Vabijo se tudi mizarji iz sosednjih združenj. Prosimo, da vsak pripravi svoje predloge.

PODBREZJE

Ustanovni občni zbor podružnice Zveze bojevnikov se vrši v nedeljo 15. maja takoj po prvi sv. maši v stari šoli v Naklem

Vabljeni vsi, ki ste se udeležili svetovne vojne, in vsi, ki ste odslužili vojaščino v Jugoslaviji. Na zborovanju poroča zastopnik Zveze iz Ljubljane.

STRAZIŠČE

JNS časopisi so poročali, da je menda Anton Križnar dobil popolno zadoščanje pri sodišču.

Mimica Zagorska:

Pod Triglavom

(Zgodovinska povest iz l. 1415. v dobi kmetijskih uporov na Gorenjskem.)

(Dalje)

Od divjega srda je kri zavrela po Radotu. Prijel je hrastovo mizo in jo stisnil, da je zaškripala.

„Kdaj so jo ugrabili?“

„Pravkar. Brez odloga sem stekel k tebi.“

„Prav. Dobiš jo nazaj.“

„Morda, ali kakšno?“

Rado ni odgovoril. Stopil je na prag in poklical hlapca:

„Martin! Osedlaj mi pri tej priči vranca!“

Hlapec je vedel, da se gospodarju zelo mudi in je hitro stekel v hlev. Rado ga je nestrpo pričakoval na pragu. Ko je bil konj osedlan, ga je zajezdil in brez besede zdirjal čez dvorišče.

Rado je podil konja, kot bi ga gna vihar. Spodbadal ga je z ostrogami, želel je, da bi dobil peroti in bi padel na grad kakor jastreb. Kri svobodnjaka je vrela v njem, nezasišana krivica, ki se je zgodila njegovemu tlačanu, je razpallala v njem srd, ki je že dolgo tlel. Stiskal je vojke in polglasno govoril predse.

„To si upajo storiti, lopovi! Včeraj so me napadli, hoteli me uklenjenega gnati na grad, kakor najslabšega pocestnega razbojnika. Danes so biriči ugrabili tlačanovo hčer. A Rado vam pokaže, da vas bo za vedno minilo veselj ugrabljati kmetiska dekleta.“

V glavo mu je šinilo, da bi jih morda ujel na cesti, če bi hitro jezdil. Se bolj besno je pognal konja, pa mu je kmalu spet umiril tek. Prišlo mu je na misel, da so biriči bežali na vso moč in to ne po cesti, ampak gotovo po skrivnih stezah. Vedel je, da bi jim dekleta lažje iztrgal, če bi jih dotekel kje na potu, ker na gradu go bodo varno skrili in se potem izvijali in izgovorjali, da je nimajo nikjer. Zraven se je pa skoro oddahnil, ko se je spomnil, da jih ne more dotiči, zakaj vedel je:

„Če jih dobim v roke, jih bom pobil kot pse.“

Res je dekleta komaj poznal, a to mu ni branilo, da

ne bi prelivl krvi zaradi nje, da se ne bi okrutno maščeval za njej storjeno krivico. Vehar, divji svobodnjak je znal braniti svojo svobodo in pravice svojih tlačanov.

Svobodnjak je stiskal vojke in mraz ga je spreletal. Kaj, ko bi kdaj waldenburški biriči tako ugrabili — Jerco? Ooo!

„Do zadnjega bi jih pobil!“ je besnel Rado.

Z eno roko je spustil vojke in si popravil lase, ki jih je veter zanašal na oči. Skodrani, stemni so mu padali doli na ramena. Rado si jih je pogladil in nekaj grenkega ga je obšlo. Čemu bi se trafil z mislimi na Jerco, ko nikoli ne more biti njegova. Tlačanka je, on pa svobodnjak, najmočnejši v blejski gospodini. In vendar so mu oči hreneče zrlle v one hribe, ki se za njimi skrivajo Brda, O. Hribar, Hribar, zakaj si odvrgel svobodnjaški meč!

Siloma je Rado odpodil te misli in začel sestavljati pridigo blejskim gospodom. Same trde, robate besede so mu silile na jezik. Nič pravega ni mogel najti.

„Ah, naj bo, kakor pač bo,“ se je odločil naposled. Vedel je, da je uspeh njegove poti zelo dvomljiv, vedel, da ga utegejto celo v ječo vtakniti. Svobodnjaštvo, ki je bilo od nekdanj po postavi nedotakljivo, ni bilo blejskim oblastnikom prav nič sveta stvar.

„Ponoči sem videl znamenja,“ je začela Radota obhajati zla slutnja. „Ne mara so mi znanila pogin. — Ubijem koga, pa me pošljejo na galere ali v svinčene rudnike, nikoli več ne bom videl doma.“

Pa dasi se je zavedal, kaj se mu more zgoditi, je bil preveč vročekrven, da bi znal premagati divjo togoto, ki se ga je lotila, kadar je kdo njemu ali njegovim kmetom delal krivico.

Tako je bil zatopljen v svoje misli, da ni videl ljudi, ki so ga srečevali in pozdravljali, ni gledal, koliko je prijezdil in se je zdramil šele, ko je pred njim zablješčalo jezero in se je zabelil grad na črni skali. Pridržal je konja in se zagledal na grad, zdelo se mu je, da se mu še zidovje roga. Dolga je bila pot in ko je prijahal na Bled mu je bilo vendar prezgodaj. — A Rado ni bil clovek, ki bi dolgo omahoval in si ne vedel pomagati. Tudi bojazen ni za dalj časa našla mesta v njegovi dahi. Zrl je grad in nov gozdu mu je zalil srce. Tu gori je hči njegovega tlačana Smrekarja in on jo mora rešiti iz tega prokletega gnezda zločincev. Kaj bi govoril o njem, če bi se potegnili za njeno čast!

To bi bil neizbrisen pečat sramote zanj in za ves Veharjev rod. Veharji se nikoli niso bali potegniti se za ubegega tlačana.

Sunil je konja pod vamp, v lahnem diru sta obkrožila jezero. Pod gradom je umiril korak spehanemu vranu, počasi ga je nesla zvesta žival po strmi poti proti grajskim vratom. Pod gradom je rastel visok borovec. Rado ni dolgo premišljal, privezal je konja k borovcu. Kadar leže levu v žrelo, bodi previden! Potem je šel neovirano mimo strežajev na dvorišče.

Na dvorišču so stali trije konji, sedla so še imeli na sebi in pena jim je pokrivala hrbte. Radota je obšlo skoro veselje

„Morda jo še rešim. Pravkar so prijedili. Dobro ste bežali, psi, na konjih se pozna!“

Ozrl se je okrog sebe, pa na dvorišču ni videl žive duše. Vse je bilo kakor izumrlo, na verigo prikljenjeni medved je spal.

„Glej, nikogar ni. Vsi so šli gledat ugrabljeno golobico,“ se je z britkostjo v srcu rogal Rado.

Nihče ga ni ustavil, ko je stopil skozi okrogla vrata. Šel je po dolgem, ohokanem, s kamnom tlakovanim hodniku. V polmraku je videl ob stenah dolge kamenite klopi. Na eni je nekdo ležal in spal, Rado se ni zmenil zanj. Pogumno je stopal svobodnjak, koraki so odmevali, se odbijali in votlo bobneli. Na sredi stopnice je Rado obstal, začul je ženski krik. Rdečina ga je zalila in globoko ej zasopel, da je sapa zašumela skozi nosnice.

„Tu je. Vendar se nisem varal!“

Hitro je stopil po hodniku, potem pa po stopnicah in od tam zopet po hodniku. Pred vrati velike sobe je začul ostro prerekanje. Obstal je in poslušal.

„Petino mi plačaj!“ je rohnel nekdo.

„Upro se ti in potem se boš otepal vraga.“

„Biriče mi pobijejo. Ali naj to mirno potrpi?“

„Brisenški škof drži s kmeti.“

Govorjenje je utihnilo. Vehar je še nekaj časa poslušal, ko pa ni čul ničesar več, je na stečaj odprl vrata in stopil v sobo.

„Pomagaj vam Bog, gospodje!“

„Bog ti pomagaj!“ sta odzdravila Jurij Kraig in Puchem. Hartman je hodil po sobi in je kljubovalno molčal.

(Dalje.)

Pričakujemo, da bo dobil zadoščenje tudi bivši občinski sluga in tajnik Gregor Bajželj, na katerega je, kakor smo svoj čas brali v „Slov. narodu“, Križnar pri sodni obravnavi zvrčal krivdo.

Menimo, da ljudje po pravici pričakujejo, da se tudi Gr. Bajželju da popolno zadoščenje, ker ga vsi poznamo kot poštenega moža in tudi vemo, da ni imel z občinskim denarjem nikdar ničesar opraviti.

JEZERSKO

Zanimiva občinska seja. Dne 25. 4. t. l. je bila v šolski sobi tukajšnje osnovne šole občinska seja na katero so bili še posebej povabljeni davkoplačevalci (ne volilci). Posebno čudno je bilo pri tej seji, da so bili najbolj glasni s svojimi debatami predvsem tisti, ki gospoda župana in občinski odbor niso volili, ali pa so kandidirali na nasprotni listi. Ali bi nam kdo morebiti hotel pojasniti zakaj ne vpraša občinski odbor, kaj menijo tisti volilci, ki so pri volitvah svoje zaupanje izkazali sedanjemu občinskemu odboru t. j. člane JRZ. Mislimo, da so tisti, ki s svojimi žulji omogočajo gospodarju, da more plačati davek tudi vredni upoštevanja, pa če prav niso tako srečni, da bi imeli vsak nekaj premoženja (od katerega bi mogli plačati davek), to pa posebno, če so kot volilci dali svoj glas za sedanji občinski odbor, medtem ko ga ta in oni veliki davkoplačevalec ni.

NAKLO

Tukanjšnje Prosvetno društvo uprizori v nedeljo 15. maja ob 3. uri popoldne v Stari šoli igro trojezanko: **Dobrava**. Vstopnina občinjana. Igra je zelo lepa in poučna. K obilni udeležbi vabi odbor.

Ustanovni občni zbor podružnice Zveze bojevnikov se vrši v nedeljo 15. maja takoj po prvi sv. maši v stari šoli v Naklem.

Vabljeni vsi, ki ste se udeležili svetovne vojne, in vsi, ki ste odslužili vojaščino v Jugoslaviji. Na zborovanju poroča zastopnik Zveze iz Ljubljane.

BESNICA

Na zadnji občinski seji, ki se je vršila dne 24. aprila t. l. je neki odbornik predlagal, da bi občina, ko se bo gradila nova mežnarija, istočasno poskrbela tudi za svoj uradni prostor v mežnariji pri farni cerkvi v Zg. Besnici.

V bodoči mežnariji bi potem imela občina svojo sobo, kjer bi se vršile seje in bi se končno prenesel tja tudi sedež občine. V ta namen naj bi dala občina 5000 din, ki jih menda ima na razpolago.

Kakšno stališče so ostali odborniki napram temu predlogu zavzeli zaenkrat še ni znano.

Podani predlog ne bi bil kar nič napačen, če le ne bi nasprotoval § 13 zak. o občinah, kjer se takoj lahko vidi, da s tako malo svote zakonu ne more biti ustrezno in oblast bi na tak

načrt gotovo ne pristala, ker mora zidava občinskih prostorov odgovarjati zakonu. Kaj bi pa k temu rekla cerkvena oblast, je tudi vprašanje.

V letošnjem „Gorenjcu“ št. 4. pa tudi najdemo dopis, ki se nekoliko peča z občinskim prostorom v mežnariji. Dotični članek pravi med drugim tudi to, da bi občinski odborniki malo gledali na to, da občina pride do svoje sobe v mežnariji; češ saj so izvoljeni od ljudstva, naj še delajo za ljudstvo. Nadalje pravi, da je sedež občine itak Zg. Besnica, oddaljeni občani pa bi lahko ob nedeljah zadostili vsem uradnim zahtevam. Vsak človek pa menda že ve, da ob nedeljah počivajo povsod vsi uradi, le pri nas naj bi bila izjema.

Kdo more siliti župana ali tajnika, da bi uradovala ob nedeljah? Občani lahko na občini opravijo vse v delavnih dneh, pa še nimajo kaj, nedelja pa je dan počitka.

Ako torej večina občanov, (morda le manjšina) želi imeti sedež občine tudi v praksi ne samo na papirju v Zg. Besnici, potem se more še preje graditi občinski dom, za kar pa občina še nima denarja. V ta namen bi se morala vstaviti v prihodnji obč. proračun primerna svota, recimo 10.000 din in to vsako leto tako dolgo, da bi bil fond za zgradbo občinskega doma dosežen.

Seveda bi potem tako nizkih proračunov kakor smo jih sedaj vajeni nikdar več ne imeli. Če so občani za to, da se zviša prihodnji obč. proračun, potem gotovo tudi odborniki ne bodo tako trdosrdni, da bi želji ne ugodili.

Kar se pa tiče predlagane sobe v bodoči mežnariji za 5 „jurjev“, s tem še ni rečeno, da bi bilo izdatkov konec, je najbolje, da se tak predlog spravi z dnevnega reda, kar bo za vse občane najbolj prav.

Prosvetno društvo organizira na binkoštni ponedeljek enodnevni izlet na Koroško z avtobusom. Kdor bi si rad ogledal te lepe kraje naj se prihlasi pri društvenem tajniku, kjer bo dobil vse potrebne informacije.

Tombola se bliža! Kakor je bilo v „Gorenjcu“ že omenjeno, se bo vršila dne 22. maja tombola Prosvetnega društva. Med glavnimi dobitki bo 5 koles. Preskrbite si čimprej tablice. Po tomboli bo prosta zabava.

VODICE

V ponedeljek 9. t. m. smo imeli v Vodich požar. Otroci so kurili v drvarnici Pavla Vertovška, ki je bil na delu. Se ko se je v nemalo več poslopje, je eden od njih nesel naročje polen na ogenj. Nato so še žveplenke spravili nazaj v hišo. Slamnata streha na drvarnici in podu je bila takoj v ognju. Gasilci so bili izredno urni in se jim je posrečilo obvarovati hišo, ki se je držala poda. Sreča, da ni bilo vetra. Pokazala pa se je silna potreba rezervoarjev. K sreči je približno stvar lansko leto skoro sam napravil naš fant, ki je edini uvidel potrebo take naprave. — Veste, Vodice imajo malo vode. Sicer pa, otroci...

OLŠEVEK

Olševčani se zopet oglašamo in vabimo na akademijo dekl. krožka, ki bo predzadnje nedeljo v maju, t. j. 22. maja. Akademija bo bogata na sporedu in vsebini, dasi brez telovadbe, ker smo gledali, da bodo prav vsa dekleta, ki jih veseli obstoj in napredek dekl. krožka nastopile z vlogami. Bodisi v vlogah igre „Oh ta Polona“, ali v zgodbenih deklamacijah, pevskih točkah v zboru in solih narodnih pesmi s citrami ter govori.

Upamo, da bo ta prireditvev zadnja v dvorani „Stare šole“, za to nas podprite s svojo udeležbo, da bo večja korajža, ko pričemo graditi novo, večjo dvorano (v prvem nadstropju).

Vse prijatelje mladine, ki stremi za vzori, posebno pa vse okoliške dekl. krožke vabimo, navdušite naš mladi dekl. krožek s svojo udeležbo, da bo čim pogumnejše razvil svojo svežo moč za skupne lepe cilje današnje pošteme mladine. Vstopnina je prostovoljna, vsak mali dar bomo hvaležno sprejeli. Natančen spored bo objavljen če bo mogoče v prihodnjem „Gorenjcu“ ali pa na vabilih. Bog živi in na svidenje!

LOM

V nedeljo, 15. maja popoldne ob 3. uri pride Dekliški krožek Prosvetnega društva igro „Skrivnostna zaroka“. Vabljeni!

V sredo 4. maja je umrla mati podžupana Marija Rozman, „Zitnikova mati“, v 72. letu starosti. Še v nedeljo 1. maja je bila v cerkvi pri sv. maši in pri sv. zakramentih, pa je kar ne-

Pravi čudeži! Naše sivkasto perilo je naenkrat dobilo belo barvo. Naša nova pomočnica mi ni dala poprej miru, dokler ji nisem dovolila, da je kupila tisto dobro terpentinovno milo Zlatorog. Ničče ne bi verjel, kako izdatno je, kako čudovita čistilna moč je v njem, kako voljno-mehkka je perilo po njem, kako lepo belo in duhteče!

pričakovano teško obolela in sklenila svoje krepostno življenje previdena in pripravljena na smrt. Bila je globoko verna žena, pridna gospodinja, čeprav posestnica največje kmetije, oziroma kar dveh posestev v Lomu, je bila vedno skromna in preprosta. Bila je tudi zvesta članica Marijine družbe in 3. reda. Poleg dela za dom in skrbi za družino je bilo njeno največje veselje cerkev. V njeno hišo so prihajali skoro vsi katoliški časopisi. Bila je vzgled dobre slovenske matere. Bog ji bodi plačnik! Na njeni zadnji poti jo je spremljalo zelo veliko ljudi, kar je pričalo o njeni priljubljenosti, saj je bila Zitnikova mati tudi do revežev zelo dobra.

LJUBNO

Iz Italije se je vrnila gdč. Ambrožič Jelica, hčerka tukajšnjega gostilničarja, posestnika, trgovca z usnjem, člana trg. zbornice in predsednika krajevnega odbora JNS. V Italijo se je šla učiti kuhat v neki tečaj, ker pri nas takih tečajev zelo manjka! Kot zavedna Sokolica bo gotovo še naprej marljivo sodelovala kot načelnica prosvetnega odseka, kjer so jo zdaj jako pogrešali. Svojo novopridobljeno kuharsko znanje bo pa z velikim uspehom uporabljala v gostilni Sokolskega društva, zlasti ob priliki pogostih veselje.

Halo!
 Predno se odločite za nakup raznega blaga ne smete pozabiti na **halo!**
halo!
 novo trgovino pri „TINETU“ v Škofji Loki
 Postregel Vas bom z lepo izbiro, dobrim blagom in nizkimi cenami.
 Pred binkoštnimi prazniki posebno nizke cene.
 KDOR VARCUJE PRI TINETU KUPUJE! Vljudno se priporoča
Tine Savnik, Škofja Loka, manufaktura — moda — galanterija

Z našo pesmijo po Italiji

(Dalje)

Največjo vrednost predstavljajo relikvije, kakega zlata pa ni bogve koliko. Tu hranijo jezik sv. Antona, njegovo čeljust, prst in nekaj las. Tudi kamen, na katerem je svetnik ležal, je tam. Poleg tega imajo še celo vrsto drugih relikvij, a je preveč, da bi vse naštevali.

Središče katedrale je pa prav za prav oltar z grobom Sv. Antona. Oltar je tik nad grobom na vzvišenem prostoru. Za oltarjem je pa marmornata plošča, ki zakriva svetnikovo truplo. Neprestano se vrste za oltarjem ljudje, z roko se dotikajo plošče in molijo. Videli smo tudi vojake, kako pobožno so molili. Razume se, da smo tudi mi prosili sv. Antona in se mu priporočali. Oltar na grobu nima kakih posebnih zanimivosti, je pa bogat, ker je ves okras iz srebra in zlata.

Ze naprej smo si rezervirali, da bomo imeli dve sv. maši na grobu sv. Antona. Prva je bila ob 6. druga pa ob pol 7. Pri obeh so naši pevci peli slovenske velikonočne pesmi. Petje se je mogočno razlegalo po prostorni cerkvi in vsi ljudje so prihiteli k oltarju in poslušali naše pevce. Italijani so sicer znani kot dobri pevci, a naš vodnik p. Klemen nam je pozneje povedal, da se tako petje malokrat sliši v padovanski katedrali. In da so ga Italijani vsi hvalili. Pevci so se pa res tudi potrudili, ker so pač vedeli, da jih marsikdo z zanimanjem posluša.

Pri sv. maši smo imeli priliko še nekaj opaziti. Vsak, ki pride k sv. maši, prejme tudi sv. obhajilo. Euharistično življenje je pri njih precej bolj razvito kakor pri nas. To bi bilo gotovo posnemanja vredno tudi za vse naše vernike. Pri sv. obhajilu ne drže rok sklenjenih, ampak imajo prekržane na prsih. Zenske so brez izjeme vse pokrite.

Po sv. maši nas je p. Klemen peljal na dvorišče v nekaj bazar, kjer smo za mal denar nakupili lepih spominov na Padovo in sv. Antona, da smo jih potem nesli svojem, saj se je marsikdo priporočal za kak spominček. Vsak je pa tudi zase izbral kako malenkost

za spomin, da je bil na grobu sv. Antona, saj morda ne bo nikoli več.

Po kratkem zahtju v bližnji restavraciji smo se spet naložili na avtobuse. Razume se, da smo se prej še slikali pred katedralo. Naši fotoamaterji so sploh imeli vs pot dovolj dela, a če bi človek hotel slikati vse, kar je zanimivega in lepega, bi kmalu zmanjkalo filmov in plošč.

Zjutraj smo bili nekam zbiti in nerazgibani od težke in dolge nočne vožnje, zdaj smo pa že pozabili, da ponoči prav za prav nismo nič spali in spet so se nam razvezali jeziki. Pa tudi to nam je dajalo korajžo, da bo vožnja do Benetk trajala le pičlo uro. Sicer smo se ponoči vozili skoro po isti cesti, a nismo videli pokrajine: šele zdaj smo videli, kakšen je svet. Ko smo drveli čez beneško ravan, se nikomur ni vzbudila želja, da bi ostal tu. Nekam dolgočasno je vse, pusto. Tudi imamo vtis, da bi bilo polje, ki ga ni ravno malo, lahko precej bolj obdelano. Pa pravijo, da imajo Italijani premalo sveta. Morda ga ne znajo izrabiti. Tudi italijanske vasi nimajo tiste prijaznosti in ljubkosti kakor naše. Hiše so po večini daleč narazen, večjih vasi sploh ni videti. Pač pa stoji med hišami precej cerkva, ki jih pa ne moremo imenovati cerkvice, ker se njihovih zvoniki mogočno dvigajo nad ravnino. Mislili smo, da bomo videli italijansko pomlad, pa po polju ni bilo prav nič več zelenja kakor pri nas. Tudi toplote ni bilo tiste, kot smo jo pričakovali, tako da so nam čisto prav prišli povrtniki, suknje in kar je vsak imel seboj. V Benetkah je bilo pa naravnost mraz.

Dobre pol ure smo vozili po ravni cesti, pa smo že prišli spet do morja. Pred nami so bile Benetke, ki smo se jim bližali po pravi „morski cesti“, kajti na desno in levo bi lahko pljunil v morje. A še imamo cele kiometre te čudovite ceste, ki je zgrajena na morju. Človeku se zdi, da mu je samo dvojce oči premalo, ker bi rad gledal na vse strani.

V BENETKAH.

Peljali smo se mimo industrijskega dela Benetk. Ta del mesta je še na suhem in obsega morda za več kot ves Kranj samih tovarn. Velikanski dimniki, ogromne tovarne so kakor straža pred mestom, ki počiva tam zunaj na odprtem morju, ki nima visokih dimnikov, le zvoniki se dvigajo nad hišami.

Ustavili smo se na prostornem trgu, ki prav za prav ni trg, marveč park za avtomobile. Na desni stoji velikansko poslopje in vsakdo je mislil, da je to kaka tovarna. Seveda smo bili presenečeni, ko so nam povedali, da je to samo garaža za avtomobile. Čudna garaža je to, karšnih pri nas še nimamo, ima pet nadstropij, v vsakem nadstropju je prostora za tisoč avtomobilov, torej gre v to garažo pet tisoč avtomobilov. Avto zapelje v dvigalo, ki ga pogtegne kvišku in ga pusti na mestu, ki je določeno avtomobilu. Nazaj pa gre drugače. Iz petega nadstropja pelje cesta v ostrih zavojih na tla in tako smo videli, kako so mimo oken brzel avtomobili in imeli smo vtis, da gredo po stopnicah. Človek samo gleda in se čudi. Marsikdo se je vprašal, čemu neki so si izmislili tako nerodno garažo v nadstropjih. A je čisto razumljivo. V Benetkah je baje najdražji suh prostor. Prostora jim manjka, zato so pa naredili garažo v nadstropju, da si na ta način prihranijo mnogo dragocenegega prostora. Ne verjamem, če je ta ogromna garaža kdaj čisto polna avtomobilov, a potrebna je gotovo, ker je avtomobilski promet v Benetkah res velik in vsak avto, ki pride v Benetke, mora ustaviti prav pri tej garaži, ker naprej ne more. Tudi mi smo svoje avtobuse pustili tu in odšli do kanala, ki je le dober streljaj oddaljen od našega „skladišča“.

Ukrali smo se na „tramvaj“, ki se od ljubljanskega le toliko razlikuje, da ne vozi po cesti, ampak po vodi. To ni električna cestna železnica ampak bencinska. Beneški tramvaj so velik motorni čolni, ki neprestano brze po kanalih in se ustavljajo na gotovih mestih, kakor tramvaj na svojih postajah. Ljudje vstopajo in izstopajo. To je bilo za nas spet nekaj novega. Vozimo se po najlepšem delu starinskega mesta po Grand-kanalu. Nič širši ni ka-

kor dobra cesta, ob straneh je le tu pa tam nekaj malo suhih tal, nekaki hodniki, drugače pa hiše rastejo naravnost iz vode. Hiše so po večini zidane v starem beneškem slogu in italijanski gotiki, novejših in modernih zgradb ni videti nikjer.

Zanimivo je življenje v teh vodnih ulicah. Ves promet se vrši po vodi na čolnih. Nikamor ne moreš iz hiše, vsaka pot pelje po vodi. S čolnom morajo v trgovino, s čolnom k peku, s čolnom v šolo, na delo. Tudi ves tovarni promet gre po vodi, sploh gre v Benetkah vse „po vodi“. Posebna zanimivost so gondole, dolgi in ozki čolni črne barve, z visoko prirostenimi kljuni. Začrneli čolnarji prevažajo v njih radovedne tujce. Čolnarji imajo v Benetkah poseben stan in poklic, ki ga v drugih mestih nimamo. A videli smo, da je njihov kruh grenak, kajti ni lahko riniti čolna po vodi iz enega konca mesta na drugega. Naporno delo.

Kake četrte ure je trajala naša vožnja po kanalu, potem smo pa izstopili. Dasi smo mislili, da po suhem ne bomo nikamor prišli, smo vendar zavili po pravi suhi ulici. Ozka je sicer, a vendar jo smemo imenovati ulico z vsemi pravicami, ki ji gredo. Promet je silno živahen in ljudi toliko, da smo kar gledali drug za drugim, da se spet kdo ne zgubi. Tu je očitno središče trgovskega dela Benetk, saj je trgovina pri trgovini. A nič ni velikih prodajal, sami majhni lokali, v eni hiši po pet in tudi več različnih trgovin. Zanimale so nas cene po izložbah. A cena je vselej nekaj groljufivega. Nekatere stvari so tam cenejše kakor pri nas, nekatere so pa pri nas cenejše, zastoj pa ni ne tam in ne pri nas.

Sredi dopoldneva smo se znašli na mogočnem Markovem trgu, ki je kakor pravijo tisti, ki ves svet poznajo, eden najlepših trgov na svetu. No, reči moramo, da je res nekaj razlike med Markovim trgom in med kranjskim „placom“. Res je ogromen prostor, ki ga obdajajo krasne palače. Kamor človek pogleda, vse naredi mogočen vtis, da bi človek samo gledal in občudoval. Benečanski doži, nekdanji mogočnjaki so si pač s tem postavili najsjajnejši spomenik, ki bo še poznim rodovom govoril o njihovi slavi in moči. (Dalje.)

Kmetijstvo

V torek 17. maja se vrši v Kranju ob sedmi uri zjutraj plemenski sejem in sicer predvsem za bike plemenjake. Prignanih bo od 40 do 50 mladih bikov, vsi rodovniškega porekla iz cele Gorenjske. Bike bodo nakupovale pred vsem živinorejske zsdruge in občine, bo pa lahko kupil tudi posameznik, toda šele potem, ko bo zadoščeno vsem drugim potrebam. Vsi lastniki bikov, ki so prepuščeni na plemenski sejem, so prejeli od Zveze živinorejskih zadrug potrebne rodovniške izvlečke. Brez takega izvlečka se nobena žival ne bo pripustila na sejmišče.

Ker se je pojavilo zanimanje za nakup krav in telic, se bo ustreglo tudi povpraševalcem po dobrih plemenskih živalih ženskega spola s tem, da se bodo tudi krave in telice, ki so vpisane v rodovniške knjige živinorejskih zadrug in društev, pripustilo na sejmišče. Ni pa dovoljeno prignati živino brez porekla. Točna navodila za plemenski sejem so zadruga in društva prejela z okrožnico št. 3. Obeta se tudi nekaj kupcev za krave iz Hrvaške, toda ti se zanimajo samo za živali z letno molžo preko 5000 litrov mleka.

Vse živinorejce opozarjamo na ta sejm in jih vabimo, da se plemenskega sejma udeležijo.

PRVOVRSTNA NEMSKA KOLESA „AXO“ v veliki izbiri raznih modelov in kvalitet ter najprimernejših cen prodaja tudi na zelo ugodne obroke

„Ugodnost“ Kranj

(Kocbekova hiša.)

Fotograf

ŠTEFAN ROVŠEK

Kranj Cojzova cesta 4. (pri pokopališču)

Priporoča se za vsa v fotografsko stroko spadajoča dela

Izjava! Javnost opozarjam, da je vsaka kupčija z mojem možem Francem Korošcem iz Primskovega št. 163 neveljavna. V slučaju, da bo kdo kaj kupil od njega, bo moral vrniti kupljeno stvar.

Kranj, 9 maja 1938.

Marija Korošec.

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se plača 0.50 D. Najmanjši znesek je 6 Din

Važno! Modroce, otomane, spalne divane i. t. d. izdeluje solidno in po nizki ceni BERNARD MAKŠ, tapetnik Na skali 5 (v hiši g. Šipica).

Šivalne stroje najboljših svetovnih znamk, rabljene in nove, kupite najceneje pri Ugodnost, Kranj, Kocbekova hiša.

Slama okrog 2000 kg na prodaj. Grad št. 14, p. Cerklje pri Kranju.

Odda se stanovanje dveh sob 5 minut od postaje Kranj. Naslov v upravi.

Oddam v najem veliko njivo okoli 14 mernikov poseve v bližini Kranja. Janko Potočnik, Kranj, Blejska cesta 17.

Proda se hud pes čuvaj, primeren za tovarno. Naslov v upravi.

Kupim otroško posteljico rabljeno a še dobro ohranjeno. Naslov v upravi.

Njivo prodam! Vdova v Čirčičah prodaja ugodno radi nujne denarne potrebe njivo blizu novega projektiranega pokopališča. Naslov v upravi.

Prodaj Singer šivalni stroj levoročni. Tomazin Strahinj, p. Naklo.

Tudi Vam bodo všeč

ČEVLJI

pri Vlado Kranjc-u, Kranj, nasproti občine

Brezobvezno si oglejte v trgovini najnovejše modele.

MAJ 1938

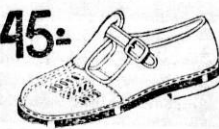
15.-

45.300-404
Za lepe dneve najcenejši in najprimernejši platneni čevlji za otroke z gumastim podplatom. Vel. 27-34 19.- din, št. 35-42 25.- din, moški 29.- din. Izdelujemo jih v beli, sivi in drap barvi.

19.-

48421-6608
Otroški gumijasti čevlji na špango, praktični za šolsko mladež, ki ima daleč do šole. Vel. št. 27-30 25.- din, št. 31-34 29.- din, ženske 35.- din.

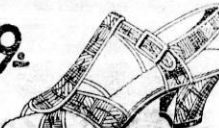
45.-

2961-43.864
Za dobre otroke je za pomladne dneve tale fleksibel sandala z okrasnim in špango preko rista. Od št. 27-30 49.- din, št. 31-34 59.- din, št. 35-38 69.- din.

59.-

2861-63665
Lepi otroški čevlji iz jarka z okrasnim jezikom preko rista. Št. 27-30 69.- din, št. 31-34 79.- din. Enaki iz belega nubuka za isto ceno.

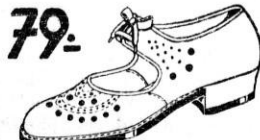
49.-

63995-1192
Za odpočitek nog elegantni, lahki in udobni letni čevlji iz belega in drap lanenega platna.

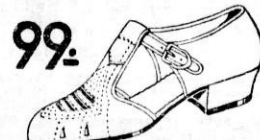
79.-

4975-16181
Fini ženski nizki čevlji iz belega usnja z rjavo kombinacijo, usnjenim podplatom in špango preko rista.

79.-

0995-46120
Udobnost nad vse! Izrezani v ristu in bogato okrašeni čevlji. Zavezujejo se z okrasnimi pentljami. So zelo lahki in jih zato kupujte za sprehod.

99.-

4365-16168
Zelo elegantni in okusni čevlji iz belega semiša. Udoben model, elegantna oblika in nizka peta nudijo nogi udobnost in lahko hojo.

129.-

1305-94220
Elegantni čevlji iz modrega semiša. Priporočamo jih damam z visokim ristem. Pentlja je okusno okrašena z rdečim usnjem.

Ne mučite se

s popravilom nogavic. Spuščane niti popravljamo hitro, strokovnjaško in poceni. — Varujte z Vašimi očmi, časom in denarjem, dajte nam v popravilo Vaše nogavice.

79.-

8467-2675
Moške sandale, izdelane iz siviga deftina z usnjenim podplatom in usnjeno peto. Zelo udobne in lahke.

99.-

9837-8642
Nov model! Elegantnim gospodom k poletni obleki te fine čevlje v drapsivi kombinaciji.

129.-

9039-24673
Bogato okrašeni moški čevlji, izdelani iz siviga semiša ali drap usnja, z usnjenim podplatom. Pristojajo k vsaki poletni obleki.

15.-

„LALA“
Vsaka elegantna in varčna dama pozna našo „LALO“. Preje smo jo prodajali za Din 19.-, a sedaj stane samo Din 15.-.

Rata

KOLESA

prvovrstnih znamk kakor: Styria, Westa, Bismarck, Herkules, Meister, Triumph in še veliko drugih renomiranih znamk, kakor tudi rabljenja kolesa damske in moške dobite po zelo nizki ceni pri

LIPAR — CERKLJE
VELIKA IZBIRA!

Javna dražba.

V soboto, dne 14. V. 1938. ob pol 12 bo v tovarni v Čirčičah pri Kranju dražba, kjer se bo med drugimi prodajalo tudi sledeče predmete:

- 1 tovorni avto znamke „Pijou“
- 1 lux avto znamke „Wipit-oven“
- 1 pisalni stroj
- razno pohištvo

Družine!

Tudi na domu Vam naredim za isto ceno ravnotako lepe fotografije.

Foto JUG, - Kranj

Berite in širite „Gorenjca“

pristno, po konkurenčni ceni, dobite pri Centralni vinarni v Ljubljani Frankopanska ul. 11.

Ure, zlatnino, primerna darila, očala, peresa in vsa popravila

Kje? pri Kje?

B. RANGUS

zlatar in sodni cenilec v Kranju

Na drobno VRVI in MOTVOZ Na debelo
vrvarna - Anton Šinkovec - Kranj

Nudim vsem, ki imajo potrebo za nakup različnih vrvarskih izdelkov: Štrang, uzd, vrvi za seno, zvonove, stavbenike, mesarje, soferje, vrvice za tapetnike, tesarje, zidarje itd. Motvoz in sukanec v vsaki debeleini. Mreže za seno, mesarje, ribiče, usnarje, peke, tržne mreže, odbojke, gugalne mreže itd. Za postelje imam na zalogi prvovrstno morsko travo, žimo, vzmeti (fedra), cvilih in cvililne vreče, tkanino (vreče) za vosek, čebelarje, navadno in impregnirano platno za komate in ponjave (plohe), platno za ležalne stole, oprti (gurte), jermena, biče in bičevnike itd.

Solidna postrežba. Konkurenčne cene.